

**MOUNTAIN
WILDERNESS
DE CATALUNYA**

ALPINISTES DE TOT EL MÓN EN DEFENSA DE L'ALTA MUNTANYA

Núm. 17
primavera estiu 2004

18 d'abril del 2004 "Concentració" al Pic de Filià

SUMARI

- Agenda
- Manifest Vall de Fulià
- Crònica de la concentració
- Bureau internacional de MW
- Seminari de Desenvolupament sostenible de les muntanyes de la Mediterrània
- Ramon Margalef, mestre
- 2a acció de recuperació paisatgística. Vall Fosca 2004
- Reduim els residus de la motxilla
- assemblea de MW de Catalunya
- Un toc d'humor per en Toni Batllori
- Breus
- Els nostres estanys
- Foto denúncia

Col·laboren en aquest número: Núria Arus, Núria Balagué, Toni Batllori, Martí Boada, Ramon Izquierdo, Jordi Pi, Santi Pocino, Emili Tomàs, Guillem Vendranes i Albert Vidal.

Fotografies: Ramon Izquierdo, Santi Pocino, Josep Sicart

Totes les vostres propostes, articles, idees, cartes, fotos denúncia, crítiques, informacions, ens les podeu fer arribar a l'adreça de correu normal o electrònic, que trobareu en aquest mateix butlletí.

La quota anual del 2004 és de 18 euros (11 euros els menors de 26 anys)

El compte corrent on podeu ingressar la quota tots els que no la tingueu domiciliada i les vostres aportacions, és el: 2100-3282-63-2500025588, de "la Caixa"

Mountain Wilderness de Catalunya, no coincideix necessàriament amb els conceptes i posicions dels autors que signen els articles

AGENDA

Stand de Mountain Wilderness

del 22 al 27 d'agost de les 11 a les 20 hores, a l'espai "LA FIRA" del **Forum 2004**, i dins de la **Setmana del Medi Ambient**, tindrem un dels 22 vehicles Estand d'entitats i associacions per informar als visitants de les activitats de la nostra associació.

Acció MW 2004 a la Vall Fosca

11 i 12 de setembre. Acció associada al Forum 2004 de les cultures, visita activa a la Vall Fosca per conèixer les obres i millores realitzades, participar en algun dels treballs i conèixer els projectes futurs.

Mountain Wilderness

Manifesta el seu compromís de:

Defensar l'existència d'espais muntanyencs protegits.

La seva determinació de lluitar contra totes les temptatives que actualment es multipliquen a Europa per debilitar aquesta protecció i obrir els parcs nacionals a les empreses promotores.

Demanar la creació de nous parcs nacionals en els espais verges que encara existeixen dins els límits de la Unió Europea, en aplicació de la convenció Alpina que preveu el reforçament de la protecció dels espais.

PER LA DIGNITAT I LA QUALITAT DE L'ALTA MUNTANYA. PROU DEPREDACIÓ DEL TERRITORI

D'un temps ençà veiem impotents com un model depredador de territori està traient el nas a l'alta muntanya del nostre país. Aquestes muntanyes que sempre havíem cregut a recer de la destrucció que per exemple succeïa a les zones de la costa, avui dia estan en el punt de mira de promotors i especuladors amb aparent condescendència permivisitada de les administracions.

A les planes és el golf, al litoral són les platges i a la muntanya és l'esquí. Els pretextos varien però l'objectiu sempre porta a construir i a especular. El model bàrbar que ens ha deixat la costa convertida en una contínua urbanització, no podem permetre que sigui el referent a seguir pels Pirineus.

En els darrers anys poques activitats han generat un consens tant acrític com l'esquí de pista en els estaments polítics, econòmics i mediàtics. Així han proliferat projectes variats de construcció i ampliació d'estacions que han gaudit d'un gran beneplàcit, estenent-se fins i tot una certa sensació de barra lliure. En aquesta uniformitat s'ha fet difícil trobar esclatxes on exposar punts de vista divergents que s'apartessin de la visió oficial-idíl·lica difosa de les pistes d'esquí (centres creadors de riquesa, paradisos de la diversió, gaudir de la natura...) Tanmateix és una obvietat que a més dels aspectes positius que puguin tenir també presenten greus inconvenients.

En front d'això també ha resultat complicat fer arribar la veu de l'excursionisme, reivindicant el seu paper i l'existència d'altres maneres d'acostar-se i concebre l'alta muntanya, que per altra banda venen de molt enrera. L'alta muntanya per ella mateixa, on el seu bon estat de conservació és el millor reclam.

Malgrat el que es pugui pensar mirant, llegint o escoltant els mitjans de comunicació –sembla que a Catalunya tothom sigui esquiador- aquest model de muntanya té molts adeptes que no pas les estacions d'esquí. La suma d'excursionistes, naturalistes, gent que vol descansar, viatjants, simples turistes, escaladors, alpinistes... sumem un nombre importantíssim de gent que potser per la seva pròpia heterogenitat no ha canalitzat un discurs en defensa d'un altre esquema de desenvolupament per l'alta muntanya que respecti aquells valors que hi anem a buscar. Tot i així cal deixar clar que no es tracta d'un conflicte entre dos col·lectius (els esquiadors i la resta). De fet hi ha gent que comparteix i compagina les dues aficions i també molts esquiadors que professen un gran respecte per l'alta muntanya. El problema és el creixement permanent de les estacions d'esquí: en nombre, en terreny ocupat i en territori afectat per les noves "necessitats" (apartaments, carreteres d'accés, serveis...). La deriva de les estacions d'esquí en parcs temàtics, en activitats amb un funcionament industrial, on el seu principal consum és el territori, i on la seva raó de ser depassa de molt el facilitar el lliscament sobre la neu. De tot plegat se'n deriven un seguit de conseqüències negatives

sobre el medi natural però també en la pràctica d'altres activitats començant per l'excursionisme (degradació d'espais, pèrdua d'intensitat, desaparició del silenci...).

Si analitzem l'impacte econòmic, la gran raó esgrimida i el motor que tira endavant tot el circ que s'ha anat muntant, no negarem el paper de revulsiu i complement d'ingressos que pot jugar el negoci de l'esquí. Però com en la ramaderia la sobrepastura és dolenta, en l'esquí, l'abús, el creixement indiscriminat i la barroeria pot suposar que els beneficis d'avui siguin la hipoteca del demà.

D'altra banda també constatem que la majoria d'ingressos van a parar ben lluny de les muntanyes, de la mateixa manera que la propietat de segones residències i part del territori. Per tant tenim que objectivament el negoci rodó no el fa la gent de muntanya. Excepte algun potentat, aquesta queda relegada a jugar un paper de subaltern, amb uns diners més a la butxaca però amb la pèrdua de territori, identitat i propietat. Com a contrapunt proposem mesures més a escala, dissenyades amb harmonia i on la gent del territori sigui la màxima beneficiària. Un panorama on també reivindicuem el que d'una forma més imperceptible, però constant al llarg dels anys, els excursionistes hem aportat a les valls pirinenques, com a important conjunt que també som de "consumidors". Sens dubte són uns ingressos inferiors als de la indústria constructora i la indústria de l'esquí, però amb una gran diferència: no porten associada cap factura paisatgístic-ambiental, són absolutament sostenibles i distribuïts al llarg de tot l'any.

No ens oposem a la presència d'un nombre determinat de pistes d'esquí als Pirineus, sempre que s'avinguin a uns condicionants de proporcionalitat i sensibilitat. El problema rau en el seu constant expansionisme, afectant cada any nous boscos, noves comes, nous racons, nous cims... esdevenint així un creixement incompatible amb el manteniment de la qualitat i la dignitat dels espais d'alta muntanya.

Volem una alta muntanya que conservi la seva grandesa, la seva natura, la seva mística i la seva qualitat com a grans elements definidors. No volem una muntanya cada cop més banalitzada. Però pretenem i entenem també, que això no és possible sense un futur digne i pròsper per als seus habitants. En aquest punt ens oposem radicalment a la falsa dicotomia que s'ens planteja: complexos d'esquí o misèria. El futur i benestar de la gent del Pirineu no passa imprescindiblement pel creixement sostingut que no sostenible de la indústria de l'esquí. Creiem en altres models per aconseguir millores en la qualitat de vida basats en projectes menys agressius, menys trencadors d'equilibris i llegats i amb menys danys "colaterals" al medi ambient i la pràctica d'altres activitats.

Per tot això des de Mountain Wilderness de Catalunya, des de la Federació d'Entitats Excursionistes de Catalunya, des de l'excursionisme en general demanem:

- Una moratòria de qualsevol projecte de construcció o ampliació de pistes d'esquí.
- L'aposta decidida per programes de creixement verament sostenibles. Un procés on reclamem un paper dinamitzador i de suport per part de la Generalitat
- Un control del creixement urbanístic, basat en la racionalitat i limitant la construcció de segones residències.
- Que els projectes i actuacions a realitzar en espais d'alta muntanya estiguin delimitats per la cura i la sensibilitat que requereix la seva fragilitat i especificitat.
- Que l'activitat tradicional, que és l'excursionisme, sigui tinguda en compte -d'acord amb el seu gran arrelament social- en la presa de decisions, com un agent més amb implicacions i repercussions sobre el territori.

PETITA CRÒNICA DE LA "CONCENTRACIÓ"

A la concentració hi van participar uns 200 excursionistes de diferents entitats de Catalunya. Podem dir que en aquesta acció tot el col·lectiu excursionista hi estava representat: escaladors, alpinistes, esquiadors de muntanya, excursionistes, etc.

El dissabte varen anar arribant la majoria. A La Foneria, després de sopar es va iniciar una agradable vetllada, amb la col·laboració de la Sonsom del Baridà (Cerdanya), en Josep Casas a l'acordió i en Josep Lizandra amb el violí.

Al matí, a l'hora prevista tothom va anar cap al punt de trobada on també anaren arribant els companys que venien directament dels seus punts d'origen.

L'objectiu d'aquesta ascensió era expressar el malestar que sent el moviment excursionista per el model urbanístic que s'està imposant al Pirineu. D'aquesta manera, el moviment excursionista pretén defensar el seu "terreny de joc", allò que li dona raó de ser.

L'itinerari va començar al poble de Capdella (1.250m), des d'on, remuntant la vall de Filià, estava previst ascendir el Pic del seu nom (2.780m).

El mal temps va acompanyar l'acte en tot moment. Per aquest fet, després de realitzar uns 1.000 metres de desnivell, veient que la boira persistent present durant tot el dia no amainava i que començava a nevar amb més intensitat, es va decidir desplegar la pancarta, on s'hi llegia "S.O.S PIRINEUS", i fer la lectura del manifest a uns 2.200m d'alçada.

A partir d'aquest punt alguns participants van recular i d'altres van decidir fer el cim en condicions de visibilitat escassa. No es va assolir el cim per tot el grup, però l'acció va ser tot un èxit ja que hi van participar més de 200 persones.

En la lectura del manifest realitzada per l'alpinista Josep Sicart, coordinador de Mountain Wilderness Internacional, es va demanar a l'Administració una moratòria de qualsevol projecte de construcció o ampliació de pistes d'esquí, l'aposta decidida per programes de creixement verament sostenibles, que els projectes i actuacions a realitzar en espais d'alta muntanya estiguin delimitats per la cura i la sensibilitat que requereix la seva fragilitat i especificitat.

També es va demanar un control del creixement urbanístic basat en la racionalitat i limitant la construcció de segones residències i que l'activitat tradicional, que és l'excursionisme, sigui tinguda en compte -d'acord amb el seu gran arrelament social- en la presa de decisions, com un agent més amb implicacions i repercussions sobre el territori.

Aquest acte reivindicatiu no és el primer que l'excursionisme català realitza al Pirineu. Juntament amb altres grups del moviment ecologista, com IPCENA o Depana, s'ha fet sentir aquests darrers anys la veu d'un sector d'usuaris i defensors de l'alta muntanya que, pel fet de ser heterogeni o pel fet de no ser tan nombrós com el col·lectiu de l'esquí, no s'ha tingut en compte alhora de gestionar els espais d'alta muntanya.

Cal afegir que aquesta acció reivindicativa, malgrat l'important nombre de persones amb que va comptar, no va patir cap mena d'incident ni va provocar cap impacte sobre el medi on es va dur a terme. A més, va comptar amb la supervisió d'Agents Rurals del Grup de Muntanya que van realitzar també l'ascensió.

Albert Vidal

Bureau Internacional a Vanzago, (Milan) 13 i 14 de març de 2004

La decisió de que els dos representants de cada associació que assisteixen a les reunions del Bureau Internacional fossin sempre els mateixos, va comportar en el seu moment un enrenou en totes les delegacions de Mountain Wilderness. Fins llavors i des de la seva fundació les reunions tant del Bureau com de l'Assemblea, havien estat representades per membres que, en funció de la data de la convocatòria, podien disposar del temps i de la llibertat laboral com per deixar la feina al migdia del divendres i poder així desplaçar-se fins el lloc de la realització.

Totes les delegacions es nodreixen de voluntariat i només hi ha contades excepcions, com és el cas de França i Suïssa que tenen personal a sou i amb dedicació exclusiva, tots els altres giren al voltant d'un cercle de persones que amb més o menys continuïtat i durada, ofereixen llur temps a les tasques de funcionament, organització, difusió, etc.

L'Assemblea es reuneix cada dos anys i el Bureau anualment. Els projectes i tasques es treballen seguint l'ordre del dia, s'aprofundeixen, es desenvolupen, i posteriorment durant la realització de l'Assemblea es procedeix a la seva consideració i si s'escau a votar-los. Fins ara totes i cada una de les accions, campanyes, convocatòries, concentracions, manifestacions, expedicions, etc. que s'havien votat, havien vist la llum, i amb més o menys implicació totes les nacionalitats treballaven pel seu èxit.

Però de la mateixa manera que diem que "l'excepció confirma la regla", dins d'aquest llistat d'aprovacions i realitzacions, n'hi ha una que va repetir presència a les llistes de l'ordre del dia. I així un cop, i un altre, i un altre i encara no ha deixat de ser un projecte per esdevenir realitat. Em refereixo a la proposta de la unificació del logotip.

La ferma posició i en certa manera la tossuderia d'un equip que ja fa força anys va presentar un estudi i un projecte, no la compartim des de Catalunya. Ens estimen el nostre logotip i el defensarem sempre i cada cop que calgui.

La voluntat de millorar la imatge de M.W. va passar per convocar un concurs obert per presentar als membres del Bureau diferents opcions. Un equip de joves coordinats internacionalment, va presentar diferents dissenys. Però aquest era el formalisme i el propòsit del Bureau, perquè en el fons el nostre ànim era no canviar. Tot això ve, perquè en aquest darrer Bureau també va sortir el tema del logotip.

A l'ordre del dia hi havia una sèrie de punts, que durant la tarda del dissabte i el matí del diumenge s'anirien desenvolupant.

Entre ells:

La Introducció per part del Coordinador Internacional sobre les accions i les participacions; estat econòmic; l'informe sobre l'expedició Oxus i els seus resultats, així com les noves propostes per accions al Kailash i al K2; el projecte de subvenció per part de la Comunitat Europea; el mencionat tema del logotip; exposició de les realitzacions i accions desenvolupades per les diferents associacions, així com els projectes en els que s'està treballant; la data per poder realitzar l'Assemblea Internacional que es farà a La Cerdanya, també va ser llarga, i per cloure, la roda de prems i preguntes.

Fora ja de la part més seriosa del Bureau, després de sopar i gràcies a la guitarra i les bones maneres d'en Jordi Quera, vàrem poder esplaïar-nos amb les cançons i entrar així, en certa manera, en el kumbaya que tots els excursionistes portem dins.

Com sempre, ens vàrem sentir molt ben atesos per part dels responsables de l'Oasi del W.W.F. Bosco, i de la seva reconfortant cuina.

Ens trobarem pel setembre a La Cerdanya.

Seminari Internacional:

Desenvolupament sostenible a les muntanyes de la Mediterrània: Passat, Present i Futur

Barcelona, Alinyà i Les Planes de Son, 16, 17 i 18 de Juny de 2004

L'acte inaugural del seminari es va fer el dimecres 16 de juny a l'auditori de La Pedrera. Va donar la benvinguda el Sr. Antoni Serra Ramoneda, President de Caixa Catalunya i van parlar:

El Dr. Martin Price, Director del Centre d'Estudis de les Muntanyes, a Perth, Escòcia i President de The Mountain Initiative Taskforce de la IUCN, Unió Mundial per la Natura (The World Conservation Union) d'Els valors de les muntanyes del món i els seus reptes principals,

El Sr. Joan Ganyet, Director General d'Arquitectura i Paisatge de la Generalitat de Catalunya de Política de la Generalitat de Catalunya pel Desenvolupament sostenible en les àrees de muntanya.

El Sr. Jordi Sargatal, Director de la Fundació Territori i Paisatge d'Actuacions de la Fundació Territori i Paisatge en zones de muntanya.

El Dr. John Robert McNeill, professor d'Història a la Universitat de Georgetown, a Washington D.C., i autor del llibre The Mountains of the Mediterranean World de La Història ambiental en el context del desenvolupament sostenible a les muntanyes i va presentar el llibre traduït al castellà "El Mundo de las Montañas del Mediterráneo". Als assistents a l'acte se'ls va regalar el llibre.

L'acte va acabar amb una Taula rodona amb els ponents i amb la participació de Josep Coll, escriptor del Pallars, fent de moderador en Miquel Rafa, Cap de Gestió de la Fundació Territori i Paisatge.

El dijous 17 es va fer una visita a la Muntanya d'Alinyà (Ermita de Santa Pelaia), i es va anar a Les Planes de Son per continuar el seminari.

A la tarda van començar les sessions de treball, amb la Presentació del Mountain Forum i el Node Mediterrani, continuant després les diferents ponències dintre del Taller I: Ramaderia tradicional i activitats agràries a les muntanyes, de la conservació a la producció d'aliments. Després de sopar es va fer una sessió d'astronomia.

El divendres 18, es va començar amb una visita a l'edifici i al Centre de Fauna, continuant les diferents ponències dintre del Taller II: Conservació en àrees de muntanya i ecoturisme. Riscos i oportunitats. Dins d'aquest taller, vaig fer una presentació de MW, objectius i projectes.

Finalment es va parlar de: Treball en xarxa i difusió de la sostenibilitat a les muntanyes de la Mediterrània.

Ens van presentar la web de The European Mountain Forum (EMF), que acaba d'iniciar la seva activitat. European Mountain Forum (www.mtnforum.org) es una ONG internacional que inclou tant persones a títol individual com organitzacions, especialitzada en informar i assessorar a les organitzacions i persones individuals sobre temes de desenvolupament sostenible a les àrees de muntanya. Aquesta trobada ha de ser el punt de partida per:

- (1) Promoure les idees, processos i bones pràctiques de desenvolupament sostenible a les muntanyes de la Mediterrània.
- (2) Prendre consciència de la importància d'aquestes muntanyes pels seus habitants i la gent de tot el món.
- (3) Augmentar la consciència per un canvi de paradigmes en relació al desenvolupament sostenible, augmentant la comunicació i la cooperació entre el nord i el sud del Mediterrani i preservant la diversitat dels valors culturals i espirituals presents de les àrees muntanyoses de la Mediterrània.

Cal felicitar a la Fundació Territori i Paisatge per l'organització d'aquesta reunió.

Ramon Izquierdo

RAMON MARGALEF, MESTRE

Amb la mort de Ramon Margalef, es pot afirmar que ens ha deixat el científic català més rellevant de la modernitat, l'únic estudiós nobelitzable del país. Podem asseverar que en el camp científic i en el món de la defensa de la natura, tots som margalefians, tots, en graus i intensitats diferents li devem mestratge. Més enllà de l'incommensurable aportació que ens ha regalat a nivell personal, als qui hem tingut la sort de tenir-lo a prop, ens deixa una obra científica tangible de més de cinc cents articles i publicacions científiques, caracteritzades pel caràcter sempre innovador.

La seva prolífica producció la va iniciar amb un treball sobre algues d'aigües dolces publicat l'any 1943, el va seguir amb l'estudi de la microfauna del mateix medi. El mateix any realitzaria la primera recerca marina del fitoplàncton marí del litoral de Blanes, tres anys més tard analitza pionerament la biologia del llac de Banyoles. L'any 1948 surt la seva primera investigació realitzada a l'estranger: l'estudi de les algues d'aigua dolça de la llacuna d'Anguanabo (Cuba), durant els cinc anys següents realitza treballs a Menorca, Andorra, Pirineus, Montseny, ria de Vigo i Castelló. L'any 1953 surt un treball avançat sobre paleoecologia dels sediments llacustres d'Hellín, Múrcia),

Aquesta línia paleoambiental completament novedosa l'aplicarà a la Vall de Boí i a la Cerdanya. L'any 1957 apareix la seva: Teoria de la Informació en Ecologia, per a ell la informació bona es un component indispensable per a qualsevol variable d'eficiència en el camp del coneixement i de l'aplicació d'aquest.

Durant aquest mateix any estudiarà el fitoplàncton de la costa de Puerto Rico, quatre anys més tard (1961) resultant d'una capacitat de treball que no para, i d'una treball enllà de les nostres fronteres, recerca la vida a les llacunes d'aigua dolça als Charcos de Venezuela (Nueva Esparta), treballa en l'estudi del fitoplàncton d'Isla Margarita, també a Venezuela i els mateixos processos fitoplanctònics a les costes de Mauritània i Senegal. Mentre el nombre de recerques va augmentant, l'any 1969, investiga el fitoplàncton del mar de Carib amb el jove ecòleg González Bernáldez, un dels seus alumnes més avantatjats, perdut prematurament. En aquest període d'intents treball oceanogràfic, compta amb dos aleshores joves investigadors: Antoni Ballester i Josefina Castellví, ambdós amb el temps esdevindran els precursors de la recerca a l'Antàrtida. De manera, es pot dir que premonitòria, surt un treball primerenc en matèria ambiental: Concepte de pol·lució: Indicadors biològics, a partir d'aquest període algunes de les seves reflexions científiques prenen el to d'anàlisi sobre les fortes alteracions humanes sobre el medi, en aquest context escriu el treball: L'home part de la Biosfera i objecte d'estudi de l'Ecologia. Ecologia i Problemes humans.

Ens trobem a la vigília de l'aparició de la seva rellevant aportació en el camp de la docència acadèmica: el llibre Ecologia, publicat per l'editorial Omega l'any 1974,

una obra que assenta les bases de l'ecologia decent, coneguda arreu del món. En aquest entorn històric, al país sorgeix el primer departament d'ecologia, a la UAB amb el deixeble de Margalef, Jaume Terradas al capdavant. Ens trobem en l'etapa final del tardor franquisme, el país sofreix les agressions damunt del patrimoni natural, mai vistes. En aquest context, l'any 1976 apareix una obra cabdal en el camp del pensament i de l'acció en la conservació de la natura: Natura ús o abús, llibre blanc de la gestió de la Natura, coordinat per Ramon Folch amb el treball d'una vuitantena d'investigadors, el capítol de Margalef: Bases ecològiques per una gestió de la natura, és el component conceptual bàsic d'aquesta obra, avui encara completament vigent.

La seva tasca no parerà, una llista innombrable de títols entre els que remarquem pel seu caràcter transcendent La Biosfera entra la termodinàmica i el joc (1980), Limnologia (1983), Teoria dels sistemes ecològics (1991) Planeta Azul, Planeta Verde(1992). Ramon Margalef no pararia de treballar i d'escriure els seus coneixements, fins literalment el darrer alè de vida, recordem, com la seva estimada esposa na Maria Mir, que al cap de pocs dies de la mort del mestre, de manera discreta com ell, també ens va deixar, en els moments de vetlla que vàrem compartir, ens explicava que el seu espòs, coneixedor del moment final que vivia, va fer una notes descriptives de com era aquest tram final de la vida.

Fins el darrer moment, quan la vida se li esmunyia, ell aprofitava les seves últimes energies generosament per explicar amb la seva capacitat única, allò que mai ningú ha pogut explicar vivencialment: la mort.

La saviesa, la modèstia, la senzillesa i l'honestedat, han estat el llegat humà d'aquest gran mestre, un mestre únic, que ens han assaonat d'humanisme l'esperit i la raó.

Martí Boada
Juny 2004.

2a ACCIÓ DE RECUPERACIÓ PAISATGÍSTICA VALL FOSCA 2004

Mountain Wilderness de Catalunya col·labora amb el Fòrum de les cultures Barcelona 2004 proposant la participació en una de les seves accions de recuperació de l'alta muntanya.

L'acció es durà a terme els dies **11 i 12 de setembre** i serà la continuació de les actuacions començades a la **Vall Fosca (Pirineus)** l'any passat.

La capçalera del riu Flamisell ha estat durant tot el segle XX un dels centres de producció hidroelèctrica més importants de Catalunya.

Aprofitant la seva xarxa de llacs d'origen glacial, es van construir preses, canalitzacions i túnels que conduïen l'aigua fins a les turbines.

Aquests elements i el conjunt d'infraestructures utilitzades per a la seva construcció i explotació han deixat aquesta zona dels Pirineus molt allunyada del seu estat natural, i li han restat part de la seva bellesa.

Per aquesta raó, Mountain Wilderness de Catalunya, seguint la seva línia d'accions de denúncia i recuperació, ha decidit actuar a la zona.

Convidem doncs a tothom que vulgui conèixer aquestes accions, a venir a la Vall Fosca, i fins i tot a participar en la recuperació de l'entorn natural de l'alta muntanya en aquesta zona.

El tipus d'acció que es durà a terme és d'enderroc

d'antigues edificacions i integració en el paisatge, retirada de deixalles i material antic, retirada d'instal·lacions elèctriques abandonades.

Dades:- El transport des de Barcelona fins a la Vall Fosca i tornar són gratuïts.

- Cal portar roba d'abric i calçat adequat per anar per la muntanya.

- Més endavant concretarem la zona de recollida dels participants i l'horari.

- **Les places seran limitades, i per tant cal inscriure-s'hi.**

Trobareu informació i butlleta d'inscripció a la pàgina web:

www.mountainwildernesscatalunya.org

També us podeu dirigir a: correu@mountainwildernesscatalunya.org

a l'apartat de correus 99044, 08080

al fax 934118251

Cal inscriure's. Places limitades

REDUIM ELS RESIDUS DE LA MOTXILLA

Si en el dia a dia casolà, a vegades ja resulta prou difícil, fer una compra en clau de reducció d'envasos innecessaris i evitar els d'un sol ús, la dificultat es veu augmentada a l'anar d'excursió. L'entrada d'altres factors, com ara la importància otorgada a uns factors tan essencials com el pes o la resistència, ens porten a considerar en un segon pla la idoneïtat ecològica i de reciclatge dels materials de consum -aliments basicament- que transportem. Per poc que ens hi fixem, la bossa de deixalles que aconseguim omplir després d'un cap de setmana a la muntanya o més encara en una travessa de varis dies, és desproporcionadament voluminosa. Quan anem a muntanya deixem uns residus en contenidors sense fer la recollida selectiva. Sense cap ànim de ser exhaustius, i ni molt menys voler crear cap dogma, indiquem algunes pautes que ens permetin reduir el volum de residus i per tant fer més satisfactòria ecològicament les nostres sortides. No sempre ens serà possible aconseguir-ho, però estarà bé que incorporem aquesta variable en la nostra elecció, i la sumem a d'altres que ja considerem habitualment com ara el preu, el pes, la qualitat, l'etiquetatge en la nostra llengua etc...

- * Utilitzar fogonets amb cartutx recarregable
- * Prioritzar productes comprats a granel
- * Evitar en el possible els brics (sucs de fruita, llet...)
- * Portar fruita o hortalitxes
- * Portar els condiments (sal, sucre, oli...) en envasos reutilitzables en varies excursions. Alguns pots de medicaments, de llaminadures... ben netjats aconsegueixen perfectament aquesta funció
- * Dur menjar preparat en carmanyoles (inconvenient a l'hivern)
- * Si hem comprat menjar amb envasat, ens en desprenem a casa on si podem fer la recollida selectiva (Ex. embolcalls de cartró que engloben diversos grups de galetes embolcallades amb plàstic, puré de patates)
- * Les piles pels frontals que siguin alcalines de llarga durada
- * Evitem mocadors d'un sol ús. Portar algun mocador o drap de roba
- * Per portar i embolcallar els coberts i altres estris fem servir bosses de roba i no de plàstic
- * En un sentit invers, aquelles bosses de plàstic utilitzades per portar el menjar reutilitzem-les com a bosses d'escombraries

Guillem Vendranes

IMPACTE AMBIENTAL D'ALGUNS ENVASOS

(Tant a la muntanya com a la ciutat) Font:CEPA*

El Vidre: El vidre és un material reutilitzable i 100% reciclable, necessita poques matèries primeres, genera pocs residus i emissions contaminats al llarg de tot el seu cicle de vida i té un consum energètic baix. Pot utilitzar-se per a ús alimentari una mitjana entre 30-40 vegades. Com a gran inconvenient tenim la seva fragilitat i pes elevat, factors que es magnifiquen en el context d'anar d'excursió.

Els Briks: El brik és un envàs mixt que es compon de tres materials diferents: cartró, plàstic polietilè i alumini.

És un envàs que certament esdevé molt manejable i funcional en les excursions però que donat el seu caràcter d'envàs d'un sol ús fa augmentar considerablement el volum i quantitat de les nostres escombraries. Però potser encara pitjor és el seu cost ambiental i energètic. A l'estat espanyol hi ha una única fàbrica productora de briks a Arganda del Rey (Madrid) i una única empresa de reciclatge a Alfara d'Algimia (País Valencià) amb els evidents costos energètics de transport. Pel que fa al reciclatge dir que actualment només es recupera el cartró dels tetrabriks per a fer paper Kraft, però no el polietilè ni l'alumini. El tetrabrik no és reutilitzable A més el cost oscila entre 9 i 10ptes (?E) per Kg de tetrabrik reciclat. Finalment dues dades per recordar:

- Per mantenir la producció de tetrabriks a la dècada dels 90 a l'estat espanyol, cal tallar 1.700.000 arbres per cartró, extreure 25.200 Tm de bauxita per l'alumini i milions de barrils de petroli per a l'etilè.

-La fabricació d'aquest envàs suposa un gran malbaratament energètic: per elaborar-lo és necessària 1 TEP/Tm (1 TEP = Tonelada equivalent de petroli, és l'energia en calories que conté una tona de petroli) davant dels 0'301 TEP del vidre verge i les 0'221 TEP/Tm del vidre reciclat

Les llaunes d'Acer: Avui dia són habituals per envasos de productes alimentaris com ara olives, xampinyons, fruita en almívar, espàrrecs, tomàquet fregit etc. A la muntanya tenim l'inevitable llauna de tonyina o el patè... La llauna d'acer no pesa gaire i ocupa poc espai, la qual cosa la fa força útil.

Les llaunes d'acer estan fetes de finíssimes làmines recobertes d'una prima capa d'estany que evita l'oxidació i els dona el seu característic color gris. L'acer s'obté per aleació de ferro, carbó i d'altres elements com pedra calcària i l'oxigen líquid.

Les llaunes d'acer no són reutilitzables. Pel que fa al seu reciclatge, es poden reciclar a les fundicions però l'acer perd qualitat. De tota manera, la recuperació de la ferralla recuperada en el procés de producció de l'acer implica estalvis de matèria primera, d'energia i d'aigua.

Si no s'evita que esdevingui residu i es llença a l'abocador, s'acaba desintegrant com a resultat de la corrosió però els elements de l'aleació i els additius que conté poden contaminar el sòl i els aqüífers a través de les aigües lixivades. Si el residu va a parar a la incineradora, es produiran emissions de metalls pesants a l'atmosfera i un rebuig d'escòries i cendres riques també en metalls pesants.

Una bona raó per fer recollida selectiva...

Les llaunes d' Alumini: Ens trobem novament davant d'un envàs molt pràctic, lleuger i alhora resistent en les nostres sortides. Les llaunes de cervesa i begudes refrescants són les més habituals. Potser el que no sabem, però, és el cost i impacte ambiental que representa. Produir una tona d'alumini suposa:

- Extreure de 4 a 5 Tm de bauxita provient d'extraccions a cel obert que generen molts residus i provoquen el deteriorament de rius i aqüífers

- La seva fabricació té un cost energètic de 15.000 Kwh per cada tona d'alumini (3 cops superior que el necessari per a fabricar 1 Tm d'acer)

- Emisió a l'atmosfera de vapors de quitrà, 30 Kg de diòxid de sofre i 4'5 Kg de fluoramina.

La indústria de l'alumini està considerada com a molt contaminant i el seu procés de fabricació necessita molta energia. Als països industrialitzats, les despeses de reparació ambiental ja representen el 25% de les despeses totals de la producció de l'alumini. Per aquest motiu, cada cop és més rendible produir l'alumini prop del punt d'extracció de la bauxita, és a dir en països del tercer món, on aquests costos de reparació no existeixen.

Les llaunes d'alumini no són reutilitzables. durant el procés de reciclatge de l'alumini es genera pols i compostos de fluor i clor (aquestes emissions representen, però, només un 5% de les que s'emeten per obtenir l'alumini primari).

"A l'igual que la llauna d'acer, la llauna d'alumini i molts envasos de plàstic són un clar exemple de la cultura de l'usar i llençar, ja que comporta uns hàbits que afavoreixen l'abandonament immediat de la llauna en qualsevol lloc.

Tanmateix si la llauna d'alumini va a parar a l'abocador és molt probable que perduri sense degradar-se ja que és inoxidable; si va a la incineradora, es produiran emissions de metalls pesants a l'atmosfera i un rebuig d'escòries i cendres riques en metalls pesants. Així doncs el millor seria prescindir al màxim d'aquests envasos i com a mal menor fer-ne la recollida selectiva."

Bosses i envasos de Plàstic: Tant en enbolcalls com en bosses, és molt freqüent la presència de plàstics a les nostres motxilles quan anem d'excursió.

Els plàstics són hidrocarburs que provenen del trencament molecular (o cracking) de les nafes, unes substàncies de baixa pes molecular derivades de la destil.lació del petroli.

A partir d'aquí advertir de la gran varietat de tipus de plàstic existents: el polietilè o politè, el PVC (policlorur de vinil), el PET (tereftalat de polietilè), el polifipolè, el poliestirè...

A tots els plàstics se'ls ha d'afegir determinats additius (estabilitzants, lubricants, antioxidants...) segons el producte final que es vulgui aconseguir. Pel que fa a l'impacte ambiental comú a tots els plàstics, cap dels envasos de plàstic que s'empren correntment avui dia poden ser reutilitzats altre cop (a diferència del vidre) La diversitat de plàstics existents dificulta moltíssim el seu reciclatge tant a nivell del cost de la recuperació com de la identificació del plàstic. A més del plàstic domèstic reciclat normalment només es fan materials de baixa qualitat com testos per a plantes, bosses d'escombraries, pals d'escombra etc.

Els envasos de plàstic no són biodegradables, no són reutilitzables i costen molt de reciclar. L'impacte de cada tipus de plàstic varia força, però destacaria com més nociu en conjunt el de PVC.

PERÍODE DE BIODEGRADACIÓ
(Luís Muntan - Región Murciana)

*Font: C.E.P.A. (Centre d'Ecologia i Projectes Alternatius)
Carrer Jacint Verdaguer, 48 Telf. 93 680 27 51
08750 MOLINS de REI (Baix Llobregat)

Assamblea General Ordinària de Mountain Wilderness de Catalunya

El passat dia 4 de Maig va tenir lloc l' Assamblea General Ordinària de Mountain Wilderness de Catalunya a la seu del Foment Excursionista de Barcelona, en la qual va ésser aprovada la gestió de l'actual Junta Directiva per part dels socis de l'entitat.

Dins de la memòria d'activitats de l'any 2003, en Lambert Colas, soci de l'Entitat i que va participar en l'expedició " Oxus, Muntanyes per la Pau "representant a Mountain Wilderness de Catalunya, i en la qual es va assolir el cim del Noshaq de 7.492 mt., va fer una projecció de diapositives, comentant l'aproximació i posterior atac al cim.

Es va informar ampliament de la participació al Fòrum de les Cultures 2004, tant dels Speakers Corners, de l'estand, de l'acció associada, i també de la continuació de les tasques de neteja a la capçalera del Flamicell, començades el passat estiu.

També es va fer ressò de l'èxit de l'acció reivindicativa a la Vall de Filià realitzada conjuntament amb la Federació d'Entitats Excursionistes de Catalunya, en la qual l'assistència de gairebé 200 persones, fa pensar en una major sensibilització del col.lectiu excursionista davant de les contínues agressions que pateix el nostre entorn natural.

Jordi Pi

Dibuix cedit per en Toni Batllori

BREUS

Parc naturel régional Pyrénées catalanes

Ha estat creat oficialment pel decret de 5 Mars 2004. (publicat al "Journal Officiel" del 7 març) Es el 43è Parc natural regional de França i l'únic al massís pirenaic.

El Parc té una superfície de 138 000 hectàrees, i s'exté sobre la Cerdanya, el Capcir i el Conflent. Està constituït per 64 comunes on viuen 21 000 habitants. S'anomenen set Reserves Naturals. Les dotze estacions d'esquí i les dues estacions termals constitueixen un pol turístic molt atractiu. El mític Tren Groc que l'atravessa, és «l'espina dorsal». Aquesta classificació culmina un projecte llargament madurat, treballat per nombrosos estaments: col·lectivitats, polítics, agricultors, artesans, professionals del turisme, associacions o simples ciutadans. Tots s'han mobilitzat per aquest projecte de desenvolupament del territori basat en la preservació del patrimoni cultural i natural.

Traspàs d'en Patrick Berhault, Garant Internacional

Mountain Wilderness France ens comunica el traspàs d'en Patrick Berhault, el passat 28 d'abril de 2004. Era Garant Internacional i treballava com a guia d'alta muntanya.

Estava intentant pujar a tots els quatre mils dels Alps d'una sola tirada. Un total de 82 cims en 82 dies. Es disposava a assolir el 67è pic quan una cornisa va cedir i va malmetre el seu somni. Va pujar a l'Everest el 2003 per celebrar el seu 50 aniversari.

En la nota que ens ha enviat MWF, diu entre altres coses: "...Mountain Wilderness, lamenta la perdua d'un garant exemplar: pels seus actes, les posicions ètiques, la seva manera de ser alpinista, encarnant i defensant aquesta idea de la muntanya que nosaltres tenim.

Patrick va participar regularment en la vida de Mountain Wilderness, bivaquejant per exemple, en 1989, sota les finestres de la seu de l'associació dels alcaldes d'estacions d'esports d'hivern, boulevard Haussmann a París, per protestar contra els atacs vers la integritat del Parc nacional de la Vanoise ...

... nosaltres ens trobem avui davant d'una pesada tasca: presentar a la seva família en nom de tots els membres de MW, el nostre condol més sincer ..."

24 mai 2004 - Journée européenne des parcs nationaux

La Federació Europarc, que agrupa els espais protegits de trenta-set països europeus, va llençar el 1999, la "Journée européenne des parcs nationaux". És convoca cada any pels volts del 24 de maig, i té per objectiu fer conèixer els parcs nacionals.

Actualment estan amenaçats a Europa diversos parcs.

A Itàlia, el govern lliura espais protegits a l'explotació privada; a França, un projecte de llei compromet el delicat equilibri assegurat per la llei de 1960; a Eslovènia, l'únic parc nacional, el de Triglav, té el risc de veure la seva superfície amputada.

En altres llocs, s'ha refusat la creació de noves zones protegides, com a Suïssa, on ha estat limitada per deixar lloc als promotors, com dins el Parc dels Pirineus, a Catalunya.

Un abocament de gasoil empastifa Montserrat. 29 maig de 2004.

Més de 3.000 litres de gasoil es van vessar a la paret de Sant Geroni, al Parc Natural de Montserrat. A la part alta de la paret de l'Aeri hi ha un repetidor de comunicacions amb generadors auxiliars per alimentarlo en cas de falta de subministrament elèctric. Sembla, que el dipòsit es va esquarterar, perdent 3.000 dels 5.000 litres que contenia.

Segons ha informat el departament de Medi Ambient de la Generalitat, els agents rurals es va veure l'abocament de fuel el divendres 28 de maig i van treballar durant tot el dia per contenir-lo. El dia 30 van escalar la muntanya per avaluar com ha afectat la flora i la fauna de la zona.

Cadena humana en defensa del Pirineo

La empresa Aramón (participada por Ibercaja y Gobierno de Aragón) proyecta la ampliación de las pistas de esquí de varias estaciones (Formigal y Cerler en el Pirineo).

Las ampliaciones afectarán a valles vírgenes de extraordinaria belleza, como Espelunciecha y Castanosa.

Por esta razón, la Plataforma en Defensa de las Montañas de Aragón, ha convocado dos movilizaciones:

El jueves 3 de junio, a las 7,00 de la tarde, desde la Glorieta Sasera. Cadena humana que unirá Ibercaja con la sede del Gobierno de Aragón en Zaragoza.

Del 4 al 10 de julio la Plataforma para la Defensa de las Montañas de Aragón ha organizado una marcha a pie internacional (Pirineos españoles y franceses) en protesta por los planes destructivos de la naturaleza de Ibercaja y el Gobierno de Aragón a través del holding de la nieve de Aramón.

Projecte Dorve

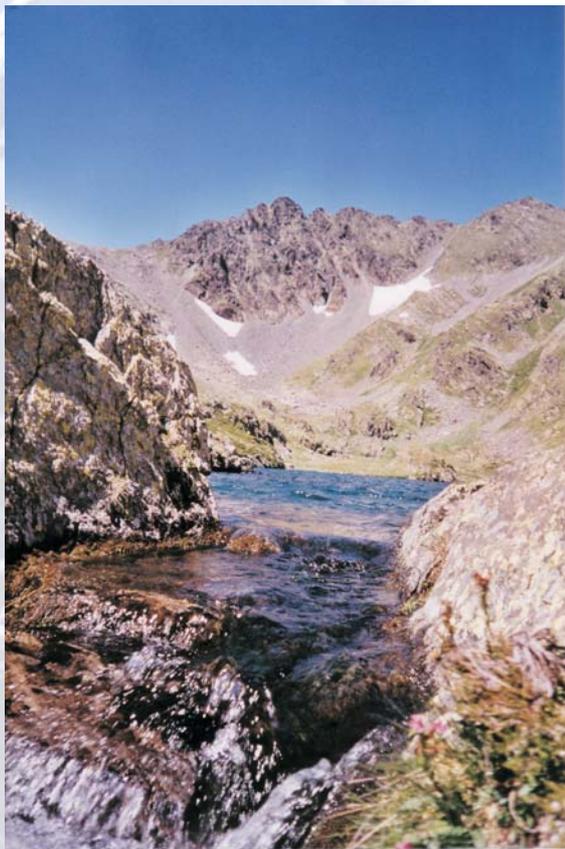
És un projecte que vol generar debat i reflexió entre els habitants de la comarca del Pallars Sobirà, per tal de que decideixin entre tots quin és el model de comarca que volen pel seu territori.

L'associació Rurbans ha estat treballant durant cinc mesos organitzant unes taules de debat convidant a tots els agents comarcals per tal de debatre quatre problemàtiques principals que afecten el nostre territori: Planificació Territorial (gestió mediambiental, ordenació urbanística, arquitectura i paisatge, projectes d'agressió al medi, etc.), Desenvolupament econòmic (el monocultiu turístic, alternatives econòmiques, el sector primari, etc.), el despoblament (el nou despoblament de les capçaleres al fons de les valls) i la nova immigració (neorurals, hippies, immigrants... o pallaresos?!) i la cultura com actiu dinamitzador (la recuperació del patrimoni local, la cultura com atractiu turístic, etc).

Han organitzat durant el mes de juliol i agost dos exposicions al despoblat de Dorve, al Pallars Sobirà, on volem donar a conèixer als visitants de la comarca, què significa habitar en zones de muntanya. Els caps de setmana de juliol han fet unes taules rodones amb polítics de la Generalitat, experts, agents locals i casos pràctics per acabar d'aprofundir en aquest debat.

ELS NOSTRES ESTANYS

Envia la teva foto o el text que creguis convenient a Mountain Wilderness de Catalunya, Rambla 41, 1r 1a Barcelona 08001

Estany de l'Angonella (Ordino- Andorra)

Les aigües sobreeixen amb aparent tranquil·litat de l'estany.

El cim homònim ho contempla amb la mateixa parsimònia en la placidesa d'una jornada estival.

Estany de Tòro, Horo o Mulleres (Val d'Aran)

Remuntant la vall del riu Nere ens trobarem aquest mirall perfecte per la Forcanada.

Poques paraules calen per descriure aquest bonic estany.

TÈCNIC D'ESPORTS DE MUNTANYA I ESCALADA (cicles formatius de grau mitjà, ensenyaments de règim especial)

Curs de primer nivell de Muntanya i Escalada.

- **Titulació Oficial de Tècnic d'Excursionisme**
- **Classes teòriques a la Val d'Aran i practiques a diverses muntanyes del Pirineu i del Prepirineu.**
- **A partir de Setembre del 2004**
- **Estudis en conveni amb l'Escola de Tècnics Esportius dera Val d'Aran**
- **Matricula al Club Excursionista de Gràcia**

Per informació i preinscripció:

- **Concertar entrevista trucant de dilluns a dijous i de 18 a 22 hores a la secretaria de l'entitat : 932378659**

El que oferim són ensenyaments de règim especial que condueixen a les titulacions de tècnic d'esport i tècnic superior d'esport donant a l'alumne la formació necessària per adquirir la competència professional en **esports de muntanya i escalada**, alhora que el capacita per exercir professionalment la matèria esportiva en aquesta modalitat i en l'especialitat cursada.

S'ordenen en dos graus:

- **Grau mitjà**, amb dos nivells de formació:
  - **Primer nivell** "Excursionisme" – Bloc comú, complementari i pràctiques, de 420 hores.
  - **Segon nivell** amb quatre especialitats, proporciona el títol de tècnic d'esport en una especialitat esportiva – Blocs específics:
    - Alta muntanya (680 hores)
    - Descens barrancs (555 hores)
    - Escalada (630 hores)
    - Munt. mitjana (555 hores)
- **Grau superior**, que proporciona el títol de Tècnic superior d'esport en una especialitat esportiva.

Són ensenyaments de caràcter teòric pràctic, que es desenvolupen tant al centre docent, com a les instal·lacions, equipaments esportius i/o medi natural propis de l'especialitat.

La seva durada és variable, depenent de cada títol i preveu la formació de caràcter científic, tècnic i pràctic.

Per accedir-hi, cal tenir 16 anys, **estar en possessió d'alguna de les titulacions que es detallen i superar una prova de caràcter específic:**

- Graduat en Educació Secundària.
- La superació del segon cicle d'ensenyament secundari obligatori (14-16).
- Tècnic auxiliar (FP-1) o equivalent.
- La superació d'un mòdul professional 2.
- La superació íntegra dels dos primers cursos del Batxillerat Unificat Polivalent o equivalent.

Les persones que no disposin de cap de les titulacions anteriors tinguin 18 anys d'edat, o bé els facin durant l'any natural, podran cursar aquests ensenyaments mitjançant la superació d'una prova de caràcter general que es convoca anualment.

FOTO DENÚNCIA

ENVI'NS UNA FOTO DENÚNCIA I LA PUBLICAREM

Estany de Saburó

L'estany de Saburó, segons en quina època de l'any, s'el pot veure amb les aigües més d'una vintena de metres per sota del seu nivell natural.

L'escena produeix un fort impacte per l'envergadura del buidatge, i sobretot per tractar-se d'un estany situat en plena capçalera a la ratlla dels 2500 metres.

Concretament l'últim que es troba abans de la collada de Saburó, i als peus de cims tan emblemàtics com el Peguera, el Mainera o el mateix Saburó.

Si a més hi afegim que es tracta d'una zona al cor de l'àrea perifèrica del PN, un lloc on per cert està rigorosament prohibit fer vivac, la perplexitat quan no l'empenyamenta arriben a límits considerables.

Un nou argument s'afegeix als qui pensen que les limitacions i exigències dins el Parc i el Pre-Parc no s'apliquen a tots per igual. Suposem que les restriccions a l'excursionisme fins i tot en tota l'àrea perifèrica no deuen ser per protegir la fauna aquàtica de l'estany, que amb els bruscos i enormes canvis de nivell de les aigües, dubtem que en quedi gaire per salvaguardar...

MOUNTAIN WILDERNESS

Mountain Wilderness Internacional

Coordinador: Josep Sicart i Tauler
Secretariat: Jordi Quera
Passeig de Gràcia, 76
08008 BARCELONA
Tel: (00 34) 934876666
fax: (00 34) 934881461
jqquera@uoc.edu

Mountain Wilderness Alemanya

President: Michael Proettel
Hufschlag 51
82266 INNING
Tel: (00 49) 81 52 79 48 66

Mountain Wilderness Anglaterra

Representant: Andrew Taylor
38, Summershades Lane,
Grasscroft OLDHAM Lanc. OL4 4ED
Tel: (00 44) 1 457 87 85 570
Fax: (00 44) 1 457 87 48 94
drat@mns.com
<http://www.bluedome.co.uk>

Mountain Wilderness Castella

President: Inmaculada Garcia
Ctra. de Boadilla del Monte, 21 1º Der.
28024 Madrid
Tel i Fax: (00 34) 91 518 70 72
montmadrid@mad.servicom.es
<http://www.quercus.es/ayllon>

Mountain Wilderness França

President: Olivier Paulin
5, Place Bir Hakeim
3800 GRENOBLE
Tel: (00 33) 476 01 89 08
france@mountainwilderness.org
<http://mountainwilderness.org>

Mountain Wilderness Italia

President: Luigi Casanova
Via del Carroccio, 12
20123 MILANO
Tel: (0039) 2/83755

Mountain Wilderness Pakistan

Representant: Ashraf Aman
fax: (00 92) 51 22 06 557
ISMALABAD

Mountain Wilderness Slovenia

Representant: Viki Groselj
Justinova 8 -
1210 LJUBLJANA
Tel 00 38 6 15 12 12 93

Mountain Wilderness Suïssa

President: Bernhard Batschelet
Secretariat: Reto Soler
Zentralstr. 156
8003 ZÜRICH
Tel: (00 41) 14 61 39 00
mountainwilderness@swissonline.ch

Mountain Wilderness de Catalunya

President: Emili Tomàs
Rambla, 41
08002 Barcelona
Tel: (00 34) 93 412 07 77
fax: (00 34) 93 412 63 53
correu@mountainwildernesscatalunya.org
<http://www.mountainwildernesscatalunya.org>